

İŞÇİNİN SESİ

Kanlı faşist saldırılara, faşist tırmanışa karşı:

İLK UYARI!

Faşist katiller 16 martta 6 ilerici öğrenciyi katlettiler. Bombalarla saldırdılar. Hızlarını alamayıp makinalılarla taradılar. Polis olaydan sonra ortaya çıktı. Oysa, ilerici polislerimizin örgütü POL-DER açıkladı ki olayı 8 gün öncesinden bildirmişlerdi.. önlem alınmasını istemişlerdi Ama yetkililer önlem almadılar!

1 Mayıs'tan bu yana bu en yığınsal katliam bardağı taşırın damla oldu. İşçi sınıfımızın devrimci sendikası DİSK, 20 mart Pazartesi günü için sabah iki saatlik genel grev çağırdı. Tüm ilerici ve demokratik kuruluşların da desteğiyle genel grev genel halk direnişine dönüştü. Başta fabrikalar, adliyesinden okuluna tüm yurdumuz direniş alanı oldu. Eyleme yurdun dört bir bucağından 1 milyonu aşkın işçi, emekçi, genç katıldı. Üretim iki saat durdu. Gençler, öğrenciler sokaklara çıktılar. Öğretmenler, memurlar işi bıraktılar. Belediye işçileri, şöförler araçlarıyla yolları kestiler. Elektrik, su kesildi.

Bu grev ve direnişle işçi sınıfımız, emekçi halkımız faşist tırmanışa, onun kökü kökeni emperyalizme ve tekellere küçük bir uyarı yaptı. Bu uyarıdan, faşist tehlike karşısında ellerini kollarını kavuşturup oturan, "sopa da sola da" vezeleliği ya-

gütlü gücün, devrimci eylemin neler yapabileceği, boş vezeleliğe ve "komisyoncu" yanaşıma üstünlüğü bir kez daha kanıtlandı. Genel grev ve direniş, hem eylem sırasında hem de eylemden sonra çok şeyler öğretti. Özellikle hükümetin başındaki sağ sosyal demokrat yöneticiler-

rin tepki ve tavırları halkın gözünü iyice açtı. Ecevit "tarihsel"(!) bir konuşma yaptı, eylemi "yasa dışı" niteledi. DİSK hakkında soruşturma açıldı. Yüzlerce işçi ve genç tutuklandı. Ecevit aynı kararlılıkla faşistlere karşı yürüseydi bugüne değin binlerce faşist en başta Türkeş tutuklu olurdu. Sokak ortasında bombalarla adam öldürüyorlar. İşkence yapıyorlar. Türkeş Mussolini rolünü oynuyor, "büyük" yürüyüşler çağırıyor. Ecevit kalkıp DİSK eylemine

Arkası 7. Sayfada

Haydi 1 Mayıs 1978'e

Türkiye işçi sınıfı, halkımız 1 Mayıs 1978'e hazırlanıyor. 1 Mayıs 1978'in bütün 1 Mayıslarından daha görkemli, daha yığınsal geçmesi için sendikalarda, fabrikalarda, tarlalarda yoğun bir çalışma yürütülüyor.

İstanbul'da 48 demokratik yığın örgütü DİSK sendikalar binasında, 1 Mayıs hazırlıklarını görüşmek üzere bir araya geldi. Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve politik durumun bir değerlendirmesinin yapıldığı toplantıda hükümetin tutumuna da değinildi. Ecevit hükümetinin işçi sınıfımızın, halkımızın is-

temlerine sırt çevirip, emperyalizmin, işbirlikçi-tekellci burjuvazinin çıkarlarına yöneldiği belirtildi.

Toplantıda bir konuşma yapan DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, 1 Mayıs çalışmalarının işçi sınıfı hegemonyasında yürütülecek anti-kapitalist, anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleye büyük katkıları olacağını belirtti. Fehmi Işıklar 1 Mayıs 1978'in geçen 1 Mayıslardan daha görkemli olmak zorunda bulunduğunu söyleyerek, "Bu, Türkiye devrimci hareketinin gelişiminin ve etkinlik kazanmasının doğal

bir zorunluluğudur" dedi.

1 Mayıs bu yıl yalnızca İstanbul'da kutlanmıyor. Anadolu'nun 3 büyük işçi yatağı, İzmir, Adana ve Diyarbakır da 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyor.

İzmir'de DİSK İzmir Bölge Temsilciliği çevresinde kenetlenen tüm ilerici, demokrat kişi ve kuruluşlar 1 Mayıs hazırlık çalışmalarına katılıyor. Ege bölgesindeki 1 Mayıs çalışmalarını yürütmek üzere 1 Mayıs Ege Bölge Komitesi kuruldu. Propaganda, ajitasyon işlerini yürütecek, dış ilişkileri düzenleyecek bürolar oluşturuldu.

Geçtiğimiz günlerde toplanan DİSK 3. Bölge Temsilciler Kurulu'nda bir konuşma yapan DİSK 3. Bölge Temsilcisi Cemal Kırıl, Bölge Komitesi'ne bağlı olarak fabrikalarda, sendikalarda, semtlerde 130 1 Mayıs Komitesi'nin oluşturulduğunu, bunların en kısa zamanda 250'ye çıkarılacağını söyledi. Cemal Kırıl, Ege Köy-Der'in köylerde daha şimdiden 50 1 Mayıs Komitesi kurduğunu belirtti.

İşçi sınıfının örgütlenme özgürlüğüne konan yasağın kaldırılması gerektiğini söyleyen Kırıl, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"İşçi sınıfı ekonomik mücadelede olduğu gibi demokrasi savaşımında da başı çekmektedir. Ve bu görev tarihsel bir görevdir. Bu anlamda 1 Mayıs komitelerinin yapacakları çok iş vardır. Biz, 1 Mayıs komitelerini bir gün için değil, sürekli savaşım içinde olmaya yönelik biçimde kurduk. Bu komiteler aynı zamanda emekçi halkın örgütlü savaşımını da hedeflemektedir."

Savaşkan işçi geleneklerini, halk geleneklerini yaşatan İzmir'in yetiştirdiği bir yığıl işçi önderinin bu sözleri, işçi sınıfımızın tarihsel görevlerinin ne denli bilincinde olduğunu gösteriyor.

Türkiye Komünist Partisi MK'nin
17 Mart 1978 günlemeli çağırısı:

Gün eylem günüdür!

Faşist saldırı üsteliyor. Faşist Türkeş'in, MHP'nin komandoları, kontr-gerillacılar, halkın, gençliğin üzerine kudurmuşcasına saldırıyorlar. Kurşun yağdırıyor, kan döküyorlar. Bunların arkasında Amerikan emperyalizmi, CIA ve işbirlikçi, tekellci burjuvazi var.

Gerici-faşist karması hükümetin düşmesinden bu yana durmayan, daha da yoğunlaşan faşist saldırıların en son, kanlı halkası İstanbul'daki 16 mart kırımı oldu. Bütün bu saldırı ve provokasyonların amacı, işçi sınıfına, ilerici güçlere göz dağı vermek, gerici faşist güçlerin ele geçirdikleri konumları zorbalıkla tutmak, orduyu halkın üzerine sürmektir. Türünlerin açığa vurduğu gibi Şili benzeri faşist bir darbeye ortam hazırlamaktır.

Suçlular ortadadır. Kimlikleri bellidir. Daha o gün faşistlerin kurşunladığı gençler yerde alkanlar içinde yatarken hükümet başının eli kanlı Türkeşlerle, Demirellerle, yıllar boyu faşist saldırıyı örgütleyenlerle toplanması halkın acılarını gözardı etmektedir. Hükümet suçlulara hadlerini bildireceğini söylüyor Söz değil eylem gereklidir.

İşçi sınıfı, halkımız, halk düşmanlarından hesap sorulmasını istiyor. Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır! Tüm MHP'li sayıların dokunulmazlıklarını kaldırılmalıdır! Gestapo casusu, emperyalizmin ajanı faşist Türkeş tutuklanmalı, yargılanmalıdır!

TKP, halkın bu istemleri için işçi sınıfını, DİSK'li Türk işli, sendikalı, sendikasız tüm işçileri savaş birliğine, genel greve katılmaya çağırıyor. Komünistler, TIP'liler, tüm sosyalistler, CHP'üler, gençler, yurtsever er, asubay ve subaylar, tüm ulusal demokratik güçler, faşist tehlikenin başını ezmek için birleşin! Fabrikalarda üniversitelerde, köyde, kentte yığınsal örgütlü savaş! Mitingler gösterilerle yurt çapında ulusal direniş!... Gün, eylem günüdür!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

17 Mart 1978

Kavga sesleri geliyor

Duvarlarda afiş sonrası kan izleri
Caddelerde şehitlerin kanı durmamış
Parlamentoda sosyal demokrat yuz,
Faşist tonlama
İşçi düşmanı çığlıkları burjuvazinin.

Halk dışarda
artan bir günlüyle dışarda
Sancağın ardında

Bizim ülkede, analar yas tutmuyor artık
Kanayan yaralarını kucaklayıp
Korkunç bir şefkatle
Sokaklara, kavgaya götürüyorlar.

Bizim ülkede zindanlar
Marks'ı, Lenin'i öğretiyor
Yeşermekte alana.
Belki de en hassas
Hapisteki adamdır.

Laçka be laçkaa
Bizim ülkede
Meclis-i Mebusan
Yönetmiyorlar kendi düzenlerini.
Ve daha da önemlisi
Dışarda halk
İstemiyor yönetilmek
eskisi gibi

Kavga sesleri geliyor,
Düşman,
Radyosu, kontr-gerillası, parlamentosuyla çökmüş üstüne

Kavga sesleri geliyor
Göge bayraklar açılıyor bir bir
DGM gitti
MESS dizleri üstünde
Bu burjuvazi kan kusmalı kan
Sıra düzene geliyor.

Kavga sesleri geliyor
Halkımız kavga ederek söylüyor Türküğü
Başarı hergünkü iş gibi
Yenilgi ölüm.

Kavga Sesleri geliyor halkımdan
Gökteki bayrakların en şanlısına
zincirleriyle işçi kolu yapışmıştır
Kızıl bayraktır bu, en yukarda
En genci TKP'mizin
BİLEN Yoldaş gösteriyor
hedefi
Düşmana diz çöktüreceğiz.
Kavga sesleri geliyor halkımdan.

Mehmet Ali Kara
Birmingham

BAKIŞ

Ateşle oyun!

Hüseyin Tanır

Ecevit greve açık karşı tavır aldı. Üstelik halka gözdağı vermeye kalkıştı.

Öte yandan hükümetin güvenlik güçleri genel grev sırasında yer yer halka saldırdı, emekçileri, gençleri copladı. Aynı gün faşistlerin İstanbul'da yaptıkları gösteriye ise saldıran bir tek hükümet güvenlik görevlisi çıkmadı. Bu konuya Ecevit'in demecinde de hiç değinilmiyor.

Herşey apaçık ortadadır. Bugün faşistler, MHP, Ülkü Ocakları açık, yasal örgütlerdir. Bu durumda faşistler istedikleri kadar cinayet işlesinler, gençleri bombalayıp, tarasınlar yasal kalacaklar da, işçi sınıfının bu gidice dur demesi yasa dışı olacak! Halbuki 5 Haziran seçimlerinden önce Ecevit halka hiç de böyle konuşmuyordu.

Ecevit'in bu son tavrı TKP'nin şu uyarısının ne denli haklı olduğunu kanıtladı: "Türkeşçiler devlet mekanizmasında ele geçirdikleri konumlarını yitirmemek ve CHP'yi daha da sağa çekerek onu tekellci burjuvazinin işçi sınıfına, gelişen devrim hareketine karşı vurucu gücü haline getirmek amacıyla yeni tuzaklar kuruyorlar (ATILIM, Şubat 1978)

Halkımız 5 Haziran'da CHP'ye, onun anti-faşist çıkışlarından, halktan yana bilgilerinden çıkarak oyn verdi. Ama halk verdiği oyu geri almasını bilmez. Faşizme karşı halkın kendi yolları, yöntemleri vardır. Bu yöntemler, örneğin bu son genel grev içi boş yüzlerce kararnameden çok daha güçlüdür. Hele şurası hiçbir kez akıldan çıkartılmamalıdır ki, toplumsal gelişimin doğrultusundaki yığınsal halk direnişinin karşısında hiçbir kimse ve hiçbir güç fazla dayanamaz. Ecevit ateşle oynuyor.

ATILIM köşesi

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı.

Yine baş tehlike (Atılım Mart 1978 sayısından)

Baş tehlike kanla, kurşunla tüm halkın, ilerici güçlerin üzerine yürüyen faşizmdir! Faşizm tirmanışın başını hükümetten düşen AP-MHP, Demireller, Türkeşler çekiyor. Arkalarında Amerikan emperyalistleri vardır. Olaylar somuttur. Demirellerin/karma hükümetleri sırasında, faşist komandolar ve polis 700'ün üstünde yurttaşını vurmuşlar, öldürmüşlerdir. Bu işbirlikçi burjuvazinin halkımıza dayattığı iç savaştır. Bu saldırı gerici, faşist karması hükümet düşükten sonra daha sert ve geniş ölçüler almıştır. Bu somut olay, açık faşist diktatoraya yürüyen çevrelerin taktiklerini, amacını sergiliyor. Demireller, faşist Türkeşler devlet aygıtlarında ele geçirdikleri kilit yerlerini vermek istemiyorlar. Yerlerine gelen hükümeti

yıpratmak, silâhli şantajlarla onun gözünü yıldırmak istiyorlar. Ve silâh gücüyle gelip erke oturmak yolundan yürüyorlar. Türün azılı bir faşisttir. 12 Mart'ın eli kanlı paşalarından biridir. Bugün AP sayıdır. Meclis'te çıktı, halka, hükümete meydan okudu. Türkiye'de bir Şili benzeri hükümet devriminden söz etti. Faşist tehlike böylesinedir. Türün kime, neye dayanıp böylesine halka, ulusa, hükümete, Meclis'e meydan okuyor? Yönetim kuruluna oturtulduğu bankaya! Çıkarlarını savunduğu holdinglere! Ordunun başındaki militarist, NATO'cu generallere! Kontr-gerilla örgütüne! Ve en başta, Amerikan emperyalistlerine, onların ölüm, kıym servisi CIA'ya! Somut durum budur. Uste-

lik, Maocular, bozguncular Demirellerin, Türkeşlerin, Türünlerin konumunda yer alıyor. Salantılı, ikircil, küçük burjuva "sosyalistleri" dedikoduyla uğraşıyor. Hükümet, halk yığınlarının, özellikle işçi sınıfının eylemleri direnişlerini körletmek yolundan gidiyor. Savaşı Meclis'in duvarları arasında bırakma "taktik"ni kullanıyor. Sendikaları, özellikle DİSK'i, bunların savaşını kör çıkarmaya, böylesi bir yola sürmek çabası var. TKP, bu ters politik tutumlarına karşıdır. Bütün halkın, ulusun üstüne yürüyen büyük tehlikeye karşı canlı, somut, aktif savaştan başka, örgütlü savaştan başka çıkar yol yoktur. Örgütlü savaş, yurt çapında, bütün güçler çapında: Ulusal Demokratik Cephe'yi kurmakla olur.

Dedeman'da savaşım sürüyor

(Ankara muhabirimiz bildiriyor)

Dedeman Oteli, Ankara'da Millet Meclisi'nin karşısına düşer. Tekelci burjuvazinin gizli-kapaklı toplantılar düzenlediği yerlerden biri. İşte yiğit Turizm-İş işçilerinin düzene başkaldırısı burayı da sardı. Geçen yıl Ulus-Roma Oteli'nde grev okulundan geçen hareket, bu kez daha deneyimli, daha uyanık. Geçen grevde işçiler, sarı sendikacılığı ve TİP'li uyşuk sendikacıları başlarından atarak devrime sınıf ve kitle sendikacılığına sarılmışlardı. Bu atılımla birlikte işçilerin UDC ve sınıf savaşımı konusunda kafaları daha da açıldı. İşçiler, "Her grev, savaşımızda bir adım oluyor. Burjuvazi, işveren yasası olan, gerici-faşist 13. ve 17. maddelerle karşımıza çıktı. Ne var ki, bizi yıldıramayacak, birlik ve dayanışmamızı bozamayacak. Biz sınıf savaşımının içindeyiz" diyorlar. Turizm-İş eğitim seminerleri de sürüyor. Unutmayalım ki, işçi sınıfının savaşımı ancak kararlı ve bilinçli kadroların elinde yükselir.

ATILIM'a
bağış yap!

Dedeman Oteli işçileri kararlılıkla savaşımını sürdürüyorlar

Batı Berlin'de ÜSYM'yi protesto yürüyüşü

Batı Berlin Türkiye Öğrenci Birliği (TÖB-B) üniversite giriş sınavlarının Avrupa'nın belli merkezlerinde de yapılması için bir kampanya başlattı. Toplantıda MC hükümetleri döneminde izlenen eğitim politikasını Ecevit hükümetinin artık değiştirmesinin gereği vurgulandı. Üniversite sınavlarının Avrupa'nın belli merkezlerinde de yapılması için yığılmal eylemler yapılması kararı alındı. Bu kararın bir sonucu olarak

geçtiğimiz haftalarda bir protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş, Konsolosluğun önünde yapılan gösteriyle sona erdi. Öğrenciler Konsolosluğa toplu bir mektup vererek, sınavların yurt dışında da yapılmasını ve bu istemlerinin Eğitim Bakanlığı'na iletilmesini istediler. Öte yandan TÖB-B, bir açıklama yaparak bu konuda imza kampanyası açacaklarını belirtti ve ilerici kuruluşlarla dayanışmaya çağırıldı.

Öğretmenlerimiz birlik ve dayanışmadan yanadır

Öğretmenlerimizin yığılmal örgütü TÖB-DER cadı kazanına çevrilme isteniyor. Gaziöğlü yönetici klığı tarihsel bir sorumlulukla İstanbul ve Adana yönetimlerini bundan 6 ay önce görevden almıştı. Sonra çeşitli kereler İstanbul TÖB-DER'e baskınlar düzenledi. Şimdi de İstanbul yöneticilerinin üyeliklerini kaldırdı.

TÖB-DER yönetimi düzmece gerekçelerle "Birlik ve Dayanışma"ya saldırıyor. Böyle yaparak zor koşullar altında, yiğitçe savaş veren öğretmenlerimizin birlik ve dayanışmasını kırmaya çalışıyor. Yalnızca öğretmenlerimizin de değil, onların parçası olduğu demokratik savaşımın birliğini kırmaya yöneliyor. Öğretmenlerin grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar ve can güvenliği uğrunda savaştığını baltalıyor. Onların işçi sınıfıyla, köylülerle, gençlerle birlikte UDC'de yer almasını engelliyor.

TÖB-DER yönetimi örgüt içinde soyutlanıyor. Bu yönetime oy vermiş öğretmenler bile

bugün birlikten, dayanışmadan yana çıkıyor. Sadece "özgürlük yollarını" "demokrasi için birlikçiler" hep eriyip gidiyor. TÖB-DER yönetiminin "hırcınlığı" işte bu gerçekten kaynaklanıyor. Birlik ve dayanışma ruhunun güçlenmesi karşısında tek "yol", "Birlik ve Dayanışma"dan yana öğretmenlerin üyeliğini kaldırmak oluyor. TÖB-DER yönetimi böyle entrikacı bir "yol" tutuyor. Ama bu da çıkar yol değildir. Buna karşı dikilen, ilk elde 10.000 imzalı bir sesleniş vardır. TÖB-DER yönetimi sap gibi kalıyor.

Ülkemizde faşist ve şöven saldırıların gemi azağı aldığı bir dönemde tüm ulusal demokratik güçlerin birliği büyük bir önem taşıyor. Bu birlik içinde öğretmenlerimizin, tüm engellemelere karşı onurlu bir yer vardır. Türk-Kürt tüm halkımızın özgürlük savaşımında öğretmenlerin büyük görevleri vardır. Öğretmenlerimizin bu tarihsel görevleri yerine getirmelerinin yolu TÖB-DER'de birlik ve dayanışmadan geçer.

İGD, dünya gençliğinin kopmaz parçasıdır

Geçtiğimiz günlerde Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu kongresi yapıldı. 10. Kongre Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde 130 ülkeden 250 gençlik örgütünün katılımı ile toplandı. Tekelci burjuvazl gerici yasalara karşı İGD'yi dünya gençliği ile küçüklaştırmak alikoyamadı.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen DDGF'nin kongresini bir mesajla kutladı. "İlerici Türkiye gençliği Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, topraklarımızdaki saldırı uslerine, gerici-faşist güçlerin saldırılarına, yerli-yabancı tekellerin amansız sömürüne karşı savaşıyor. Sosyalist ülkelerin gençliğiyle kapitalist ülkelerin demokratik, ilerici gençliğiyle, Afrika, Asya, Latin Amerika'nın ulusal kurtuluş savaşçılarıyla omuz omuza bu kongreye katılıyor. Dünya demokratik gençliğinin kopmaz bir parçası olduğunu kanıtıyor" dedi.

Gerçekten de İGD her türlü saldırı altında "gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisini yaşama geçiriyor, bu yolda militanca savaşıyor. MILİtan çıkışlarıyla serpilip güçleniyor. Gençliğimizi yolundan saptırmak isteyen sağlı sollu oportünistler İGD duvarına çarpıyorlar. Genç militanları kahbece kurşunlayan faşisti, Maocusu gençliği yıldırıyor.

Gençliğin emperyalizme, tekellere, faşizme ve şövenizme karşı savaşı durdurulamaz.

"TKP'ye özgürlük"

Yurt dışındaki işçilerimiz de Türkiye toplumunun en demokratik istemini yükseltiyorlar.

Stuttgart Muhabirimiz bildiriyor Federal Almanya'nın Stuttgart kentinde geçtiğimiz ay içinde "Meslek Yasası Kanunu"nu protesto yürüyüşü yapıldı. Alman Komünist Partisi (DKP)'nin örgütlediği yürüyüşte, ilericilere uygulanan meslek yasalarının derhal kaldırılması istendi.

Stuttgart'daki işçi ve öğrencilerimiz de bu yığılmal yürüyüşte aktif olarak katıldılar.

Yürüyüş boyunca "Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük!", "Yaşasın Ulusal Demokratik Cephe!", "Yaşasın Maden-İş", "141-142 Kalksın, Özgürlükler Alınsın!", "İleri Demokratik De-

zeni Kurmak için İleri!" belgileri atıldı. Bu belgeler kırmızı bez lamalarla taşındı.

Maocular bozguncu yüzlerini yürüyüşte yine ortaya çıkarmak istediler. Mitingi sabote etmek için uğraşları kursaklarında kaldı. İşçilerin kararlı tavrı sonucu başarılı olamadılar.

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

BAVYERA TÜRKİYELİ ÖĞRETMENLER DERNEĞİ KURULDU

Bavyera Türkiyeli Öğretmenler Derneği şubat ayında kamuoyuna bir açıklama yaparak derneklerinin kuruluşunu duyurdular. Duyuruda derneğin amaçları özetle şöyle belirtiliyor:

Türkiye toplumunun demokratik gelişmesi yönünde genç kuşakların barış ve halkların dostluğu ruhuyla yetiştirilmelerini amaçlamak. Bu amacı öngören çağdaş, laik ve halktan yana bir eğitim anlayışıyla yurt dışındaki işçi çocuklarımızın eğitim ve öğrenimini sağlamak. Bunun için ilk planda yurt dışında işçi olarak çalışan öğretmenlerimizin görevle atanmaları için çalışmak.

Kuruluş duyurusunda ayrıca fikir özgürlüğünü sınırlayıcı tüm anti-demokratik yasaların kaldırılması; tüm çalışanlara grev ve toplu sözleşmeli sendika kurma hakkının verilmesi isteniyor. Bu amaç ve istemler doğrultusunda BATÖD'ün tüm ilerici kişi ve kuruluşlarla eylem birliğine hazır olduğu belirtiliyor.

MUSTAFA SUPHİLER MÜNİH'TEYDİ!

(Münih muhabirimiz bildiriyor)

"Onbeşleri Anma Komitesi"nin hazırladığı toplantı 26 şubat 1978 pazar günü Münih'te yapıldı. Toplantıya yüzlerce işçimizin yanısıra diğer uluslardan işçiler ve Parti temsilcileri katıldı. Açılış konuşmasında "Onbeşleri Anma Komitesi" temsilcisi, onbeşlerin yaşam yolunu anlattı. Konuşmacının sözleri sık sık "TKP'ye özgürlük!", "Suphiler ölmez", "Bilen Yol daş çok yaşa!" belgileri ve coşkulu alkışlarla kesildi.

Daha sonra sırayla Alman, Yunanistan ve Şili Komünist Partileri temsilcileri birer konuşma yaptılar.

Programın diğer bölümlerinde ise Ekim Devrimi ile Türkiye işçi sınıfı savaş tarihinden slaytlar gösterildi. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yol daş'a Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde "Karl Marks" nişanı verilmesini gösteren kısa bir film de "Bilen Yol daş çok yaşa!" belgisi ve coşkulu alkışlarla karşılandı. Daha sonra,

İstanbul'da 1 Mayıs 1977'nin filmi gösterildi. Program onbeşlerin anısına yarışır bir gösteriyle sona erdi.

DORTMUND İŞÇİ DERNEĞİ'NİN GENEL KURULU TOPLANDI

Dortmund muhabirimiz bildiriyor

Dortmund İşçi Derneği'nin 26 şubat 1978 günü 6. Olağan Genel Kurulu toplandı. Genel Kurul'a üyelerin dışında çok sayıda konuk ve dinleyici de katıldı. Genel Kurul'a katılan Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri temsilcisi ise Maden-İş'in utkusunun önemini vurguladı. Dortmund'daki işçilerimize gösterdikleri dayanışmadan ötürü teşekkür etti. Yeni seçilen yöneticiler ise eski Yönetim Kurulu gibi proletarya enternasyonalizmi ve proletarya diktatörlüğü ilkelerini kendilerine bayrak edineceklerini bildirdiler.

ürün
SOSYALİST DERGİ

Dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların bekçisi, en büyük güvencesi, şanlı

Kızıl Orduya Selâm!

"Ben, emekçi halkın bir evladı, Sovyet Cumhuriyeti'nin bir yurttaşı olarak, kendime İşçi-Köylü ordusunun savaşçısı adını alıyorum. Rusya ve tüm dünya işçi sınıfı önünde bu ismi onurla taşıyacağıma and içerim..."

"İşçi-Köylü hükümetinin ilk emriyle, Sovyet Cumhuriyeti'ni herhangi bir tehlikeye, tüm düşmanlarına karşı savunacağıma, Rusya Sovyet Cumhuriyeti, sosyalizm ve halkların kardeşliği için gücümü ve canımı esirgmeden savaşacağıma and içerim..."

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni Lenin ve Bolşevik Partisi önderliğinde, Rusya proleteriyası gerçekleştirdi. Tarihin ilk işçi-köylü devleti kuruldu. Kızıl Birlikler, işte bu devrimin silahlı gücüydü. Bunlar, sayıca az, fakat devrim ateşiyle yanan komünist işçilerden oluşuyordu. Kızıl Birlikler, devrim sonrası kurulan Kızıl Ordu'nun tohumuydu. Lenin, "silahlı işçiler yeni ordunun embriyonuydular" diyordu.

Lenin'in Devlet ve Devrim yapıtında belirttiği gibi, devrim ancak eski kapitalist devletin, tüm organları, araçlarıyla birlikte temelinden parçalanmasıyla, yerine proleterya diktatörlüğü'nün kurulmasıyla utkuya ulaşabilirdi. Kızıl Ordu işte bu amaçla, 23 Şubat 1918'de kuruldu.

Kızıl Ordu önceleri gönüllü bir orduydü. İlk gönüllüler

Petrograd, Moskova ve Ural işçileriydi. En önde çarpışanları yeni ordunun omurgasını oluşturan komünistlerdi. 100 binlerce komünist, Parti ve devrim için ölüme koştü. 50 bini iç savaşta bu uğurda can verdi.

Yeni ordu, başından beri kurtulmuş bir halkın ruhuyla, demir bir disiplin, fakat komutanlarıyla erleri arasında yoldaşça ilişkiler içinde gelişti, güçlendi.

Emperyalist saldırı kızıştı-ğında Kızıl Ordu'yu daha da güçlendirmek için Nisan 1918'de ülke çapında askerlik hizmeti zorunlu koşıldı. Yine işçiler, köylüler yurtlarını ve devrim kazanımlarını savunmak için cepheye koştular. Modern silâhlarla donatılmış, kendilerinden çok güçlü Beyaz Ordular'ı, Antant Ordular'ını yerle ettiler. Bu utkunun başlıca nedeni, Kızıl Ordu'nun kurtulmuş, devrim

Petrograd 1917-Ekim silahlı ayaklanmasına katılan birliklerden Kelsgolm Birliği'nin askerleri

yapmış bir halkın ordusu olmasydı.

Bolşevik Partisi Kızıl Ordu'nun gelişmesinin her bir adımında belirleyici rol oynadı. En seçkin üyelerini cepheye yolladı. Ordu içinde örgütlenmeye özel bir önem verdi. 1920'de Kızıl Ordu içinde 7 bin hucre çalışıyordu). Kızıl Ordu'nun yöneticiliği doğrudan doğruya Parti Merkez Komitesi'ne bağlıydı.

Yeni ordunun komutanları da erleri gibi işçi sınıfından, emekçi halktan gelmeydi. S. M. Budonni yoksul bir köylü ailesinden, V. K. Blucer makinacı, S.S. Vostretsov demirci ustasıydı.

Beyaz Orduların, emperyalist saldırganların kesin yenilgiye uğratılmasından sonra Kızıl Ordu'nun büyük bir bölümü fabrikalarına, köylerine döndüler. Bu kez sosyalizm kuruculuğu savaşına giriştiler. Ancak emperyalizm, genç Sovyet Devleti'nin yakasını yine bırakmadı. Kızıl Ordu, ikinci büyük sınavını gördüğü en deneyimli, en güçlü, en vahşice orduya, Nazi sürülerine karşı verdi.

21 Haziran'ı 22'ye bağlayan 1941 gecesinde kudurmuş Hitler Almanyası, proleteryanın ilk vatanına kahpece saldırdı. Sovyet işçileri, köylüleri, en başta komünistler ve komsomollar, Başkomutan Stalin'in tarihsel çağrısı üzerine silâhları yine omuzlarına aldılar. Büyük Anayurt Savaşı başladı. Bu dönem, Sovyet tarihinin en acılı, en korkunç, fakat en yüce yiğitlik destanlarının yaşandığı bir dönem oldu. Hitler orduların ilk bir yıl içindeki "yengi"den sonra tüm savaş deneyimlerine ve teknik üstünlüklerine karşın Kızıl Ordu'nun önünde tutunamadı. Sovyet toprakları onlara mezar oldu. Bu uğurda 22 milyon Sovyet evladı can verdi.

Faşist sürüleri Sovyet ülkesinden sürüp atan Kızıl Ordu durmadı. Almanyana'nın içine fırtına gibi daldı. 8 Mayıs 1945'de orak çekiçli kızıl bayrak Reichstag'ın tepesinde dalgalandı. Böylece hem Hitler faşizmi ezilmiş, hem de bir dişi Doğu Avrupa ülkesi faşizmin ve sömürünün zincirlerinden kurtarılmış oldu.

Polonya, Romanya, Çekoslovakya, Bulgaristan, Macaristan, Arnavutluk ve Yugoslavya halklarının önünde sosyalizm

yolu açıldı. Kızıl Ordu askerleri içtikleri andı kanları, canları pahasına tuttular. Enternasyonalist görevlerini yerine getirdiler.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Kızıl Ordu, emperyalistlerin kışkırttığı soğuk savaş döneminde barışın korunmasında kilit bir rol oynadı.

Başsevver Sovyet halkının ordusu tüm dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının en büyük güvencesi Kızıl Ordu enternasyonalist görevlerini bugün de gözünü kırpmadan yerine getiriyor. Macaristan ve Çekoslovakya'daki karşı-devrimci ayaklanmalarına karşı Kızıl Ordu, diğer Varsova Paktı ülkelerinin ordularıyla birlikte emperyalizmin oyununu

boşa çıkardı. Günümüzde ise bu görevini ulusal kurtuluş savaşını veren Afrika halklarına güç katacak yerine getiriyor.

Kızıl Ordu, kuruluşu ve ilkeleri açısından emperyalizme, sömürüye karşı savaş veren tüm ülkelerin devrimcileri, komünistleri önünde eşsiz bir örnektir.

Kızıl Ordu, devrimci proleteryanın öz be öz silahlı savaş gücüdür. Leninci disiplin, yüksek bir politik bilinç, yurtsever ve devrimci ateşle yoğrulan bu ordu, tüm dünya işçi sınıfının ezilen halklarının yenilmez bileği, bükülmez güvencesidir.

Kuruluşunun 60. yıldönümünde Şanlı Kızıl Ordu'ya Selâm!

Kızıl Ordu'da cesaret ve teknoloji bir hütündür

Bir deniz manevrasında Kızıl ordu uçakları ve destroyeri

Kızıl Ordu tankları bir manevra sırasında

“Halk utkununun yaratıcısı, parti ise ruhudur”

Sovyetler Birliği Silâhlı Kuvvetlerinin 60. kuruluş yıldönümü Kremlin'de 22 şubatta yapılan toplantıyla kutlandı. Bu toplantıya Sovyet Savunma Bakanı ve SBKP Merkez Komite Politik Büro üyesi Mareşal Ustinov bir rapor sundu. Aşağıda rapordan bölümler yayınlıyoruz:

(SSCB Halk Temsilcileri Sovyetlerinin günlük gazetesi Izvestia'dan çevrilmiştir.)

Değerli Yoldaşlar,

“Bu günde, anayurdumuzun özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşta can vermiş herkesin aydınlık anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Onların ölümsüz eylemleri, her zaman için insanlık, kararlılık, yiğitlik ve utkuya sarsılmaz inancın parlak örnekleri olacaktır”.

Yoldaşlar,

“Büyük Ekim sosyalist devrimi tüm insanlığın gelişme sürecini köklü bir biçimde değiştirdi. Yeni bir çağın — dünyanın devrimci yenileniş çağının — başlangıcını getirdi. Onun utkusu dünyada ilk sosyalist devletin doğuşunu noktaladı.

“Bilimsel komünizmin kurucuları K. Marks, F. Engels, V.I. Lenin gördüler ki, işçi sınıfının erki ele geçirmesi, devrimci sömürücü sınıfların şiddetli karşı koyuşunu ve uluslararası burjuvazinin utkusal devrimi boğma istemlerini doğrular. Bu nedenle, partimiz Ekim ayaklanmasına giderken devrimci silâhlı kuvvetleri önceden hazırladı. Ve yalnızca erki proletaryanın ele geçirmesi için değil, aynı zamanda onun kazanımlarını sonradan korumak için hazırladı.

“1905 yılındaki savaşkan dryinalar (silâhlı halk çeteleri (I. S.) deneyimini temel alarak parti, proleter devriminin askersel öncülerini oluşturan Kızıl muhafızları yarattı. Bir kez, eski orduda ve deniz kuvvetlerinde propaganda ajitasyon çalışması yürüterek, parti geniş asker ve denizci yığınlarını kendi yanına çekmeyi başardı. İşçi sınıfı, kızıl muhafızlar, devrimci asker ve denizciler, Ekim günlerinde ve Sovyet iktidarı kurulduktan sonraki ilk aylarda çok büyük rol oynadılar. Ne var ki, bu güçler, tüm iç ve dış karşı devrimin başkaldırıldığı, henüz pek güçlenmemiş genç işçi-köylü devletini savunmada yetersizdi. Yeni, dövüş gücü yüksek, disiplinli, düzenli ordu gerekiyordu. ‘Sosyalist cumhuriyetin silâhlı savunucusu olmadan yaşayamazdık’ diyor Lenin.

“Ve 1918 Şubat’ında Komünist Partisi ve Sovyet hükümeti, halkı sosyalist anayurdu savunmaya çağırırken, binlerce

ve binlerce işçi ve köylü Kızıl Ordu’nun saflarına katıldı. Onun bir halk ordusu olarak, sosyalist tip bir ordu olarak temelleri böyle atıldı.

“Bizim ordumuz akıl almaz ölçüde zor koşullarda doğdu ve güç topladı. Sovyet cumhuriyeti düşman kapitalist kuşatmanın çemberiyle sarılmıştı. Endüstri ve ulaşım pratikte işlemedi. Tarım çöküntü içindeydi. Ülkenin çok geniş bir alanında iç savaşın ateşleri parladı. Silâhlı işgal, topraklarımızı birçok yandan sıkıştırıyordu. Ülkenin üzerinde ölümcül tehlike dolaşıyordu. Olmak ya da olmamak — Sovyet iktidarı için soru buydu.

“O çetin günleri anımsarken ordumuzun biyografisinin ilk sayfalarını meydan savaşlarında yazan insanları hayranlıkla düşünürüz. Onlar devrimin, yiğitlik ve gözükaralık destanı bir savaşın korkusuz askerleriydi. Halk türkülerde, öykülerde ve söylencelerde kızıl savaşçıların yaptıklarını anlata bitiremiyor. Narba ve Iskov’un, Petrograd ve Saritsin’in Kahovka ve Perekop’un, Voloçayevka ve Spask’in yiğitleri, bugün bile bükülmez devrimci ruh, insanlık ve göreve inanç örneğidirler. (Alkışlar).

Bu satonda iç savaşa katılanlar var. Henüz yeni yaratılmış Kızıl Ordu birliklerinin ve tümenlerinin savaşta ilk adımlarını onlar anımsarlar. O adımlar güç, gerçekten yiğit adımlardı. Kızıl Ordu’nun henüz askersel hareketlerde deneyimi yoktu. Yetişkin yönetim kadroları yoktu, silâhı, mermisi, yiyeceği ve üniforması yoktu. Oysa karşılarında beyaz muhafız ordusu ve en güçlü kapitalist devletlerin silâhlı kuvvetleri vardı. Onların eğitimi, tüm gerekli askerleri, subayıyla, generaliyle yönetici kadroları vardı.

“Tüm bunlara karşın yine de bizim ordumuz kazandı (Alkışlar)... Ve de yalnızca kazanmadı, aynı zamanda savaşın ateşlerinden daha güçlü, çelikleşmiş çıktı. Bu utku kazanıldı. Çünkü Kızıl Ordu milyonlarca emekçinin özverili desteğine dayanıyordu. Onun savaşçıları Ekim’in aydınlık idealinden esinleniyordu. Onu devrimin denenmiş öncüsü — Lenin’in

in önderliğinde Komünist Partisi yönetiyordu. (Sürekli alkışlar)

“O sancılı yıllarda, partinin önderliğinde yetenekli subaylardan ve politik görevlilerden yetkin bir kuşak yetişti ki aralarında — S.M. Budyonni, K.E. Vorosilof, C.M. Kirov, V.V. Kuybişev, M.N. Tuhaçevski, M.V. Frunze ve daha birçok ünlü kumandan ve komiser vardır. (Alkışlar) İç savaşın ateşleri içinde yeni tip bir ordunun örgütlenme biçimi doğrulandı, Sovyet savaş biliminin ve savaş sanatının temelleri kondu ve Silâhlı Kuvvetlerimizin savaşkan gelenekleri doğdu.

“O çetin sınav yıllarında biz yalnız değildik. Öteki ülkelerdeki sınıf kardeşlerimiz Sovyet Cumhuriyeti’ne ve onun ordusuna büyük yardım yaptılar. Onlardan binlercesi Kızıl Ordu saflarında savaştilar. ‘Rusya’dan ellerinizi çekin’ belgisi altında belirleyici eylemlerle uluslararası işçi sınıfı, kapitalist ülkeler emekçileri karşı devrim güçlerini engellediler, emperyalist işgalcilerin baskısını gerilettiler.

“Dünya emperyalizmine karşı ilk savaş kazanılmıştı. Sovyet halkı, evrensel-tarihsel önem taşıyan görevlere — yeni toplumu, emekçilerin toplumunu, emekçiler için toplumu kurma — başlama olanağı buldu. Bu görevleri yerine getirme savaşımında halk yığınlarının yaratıcı gelliği ve kurtulmuş emeğin tükenmez olanakları açıldı.

“Komünist Partisi’nin önderliğinde halkın gücü istemiyle ve çabalarıyla, ülke yıkımdan çıktı. Yeni toplumsal yapının maddi-tekni... temelleri atıldı, toplumsal-politik temelleri ise güçlendi. Şatur ve Volhovstra, Dneproges ve Magnitka, Stalingrad ve Harkov traktör fabrikaları, Uralmaş, Turksib, Amur Konsomol ve birinci beşyılığın birçok diğer inşacıları, sosyalist endüstrileşmede parlak sonuçlar aldılar. Tarım sosyalist temellere dayandı. Milyonlarca insan bilgi, bilim ve kültürüne kavuştu. Birlik ve beraberlik içinde, Leninci fikirler, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği güçlendi ve ülkedeki tüm ulusları ve halkları arasında sarsılmaz dostluk filizlendi. (Alkışlar). Tarihsel olarak kısa bir sürede yurdumuz güçlü bir sosyalist devlete dönüştü. (Alkışlar)

“Sovyet devletinin başarıları, Sovyet iktidarını daha beşikleyen boğmaya çalışanlara rahat vermiyordu. Emperyalistlerin kampında, dünyanın ilk sosyalist ülkesine karşı yeni saldırgan eğilimler olgunlaşıyor, onu yok-

Sovyetler Birliği Savunma Bakanı ve SBKP MK Politbüro üyesi Mareşal Ustinov

etmek için planlar hazırlanıyordu. O koşullarda parti, bir yandan sıkı ve ardıcıl bir barış dış politikası izlerken, öte yandan devletin savunması için gerekenleri yorulmaz bir biçimde yerine getiriyordu.

“Ulkeyle birlikte Kızıl Ordu da büyüdü ve güçlendi. Sosyalizm kuruluşunun kazanımları temelinde, onun köklü bir yeniden örgütlenmesi ve teknik donatımı gerçekleştirildi. Personelin genel örgütsel, savaşa ve politik hazırlık düzeyi hızla yükseldi. Askersel kadroların eğitimi yetkinleşti. Sovyet savaş bilimi ve savaş sanatı daha da ilerledi. Tüm bunlar Silâhlı Kuvvetlerin savaş gücünün olağanüstü yükseltilmesini sağladı.

“Ne yazık ki tarih bize çok kısa bir barış süresi vermişti. Ülkenin savunması için saptananları yaparken herşey yolunda gitmedi. Ama gelecekteki utkumuzun temelleri, o savaş öncesi yıllarda atıldı. Ve savaş patlayınca tüm dünya o temellerin sağlamlığına inandı.

“Savaş Sovyet devleti ve onun Silâhlı Kuvvetleri, tüm Sovyet halkı için büyük bir sınav oldu. Savaşı biz istemedik ve olmaması için elimizden geleni yaptık ama onu bize dayattılar. Faşist Almanya’nın haince saldırısı Sovyet halkının barışçıl emeğine ara verdi. Yurdu, sosyalist kazanımları silâhla koruma görevi yeniden tüm yegingliğiyle ülkenin önüne çıktı.

“Ve yeniden, iç savaş yıllarında olduğu gibi, yurdunun özgürlüğü ve bağımsızlığı için Sovyet halkının savaşımına komünistlerin inanmış partisi önderlik etti. Politik, ekonomik ve askersel yönetimin birliği üzerine, cephe ve cephe gerisi görevlerinin ayrılmazlığı üzerine Leninci öğretiyi ardıcıl izleyen parti, orduyu ve halkı birarada topladı. Faşist saldırganlara karşı savaş gerçekten Anayurt savaşı oldu. Partinin “herşey cephe için, herşey utku için!” belgisi altında, ülke birlik içinde, güçlü, savaşkan bir kampa döndü. Bütün güçleri düşmanın geri püskürtülmesi ve ezilmesi yolunda mobilize etmek üzere Devlet Savunma Komitesi oluşturuldu, başkanlığına J. V. Stalin getirildi. (Alkışlar)

“Sovyet halkı hemen hemen 1500 gün ve gece utku için savaştı. Boyutları, sertliği ve ye-

ğillliği ile bu, tarihte görülmemiş bir savaşımdı. Yurdun özgürlüğü ve bağımsızlığı için, insanlığın geleceği için, onu faşizmin teröründen kurtarmak için savaş. Bu savaşımın sonucu savaş alanlarında olduğu kadar, fabrika ve işletmelerde, madenlerde ve ulaşım yollarında da belirlendi.

“Utkunun kazanılmasında belirleyici rolü şunlar oynadı: Ülkenin, cephenin tüm gereksinimlerini karşılayabilecek ölçüde hızla büyümüş olan ekonomik olanakları, Sovyet Silâhlı Kuvvetleri’nin savaş gücü, Sovyet insanlarının moral politik birliği, komünizm ülküsüne yürekten inancı, sosyalist yurduna sönmek bilmez sevgisi, yığınsal savaş ve emek kahramanlığı. ‘Sovyet halkı — dedi L.I. Brejnev Yoldaş — savaşın çetin sınavından onurla geçti. Düşman kırıldı, geri püskürtüldü. Bizim yetkin, yiğit, bahadır halkımız, dalgalanan şanlı Leninci sancağı, Büyük Ekim’in sancağını dünya yüzünde yükseklerle kaldırdı ve savaş yıllarının ateşi içinden başıyla taşıdı...’ (Alkışlar).

“Silâhlı Kuvvetlerimizin düşmana karşı yürüttüğü savaşlarda, pahalıya kazandığı şan hiç bir zaman sönmeyecektir. Faşist Almanya’nın ordusunu, kapitalist dünyanın bu en güçlü ordusunu ilk durduran, saldırının daha çok yayılmasına engel olan ilk o oldu. Hitler takımının ana güçlerini yok eden, Japon militaristlerine öldürücü darbeyi vuran ve İkinci Dünya Savaşı’nda utkunun kazanılmasında belirleyici rol oynayan oydu. Avrupa ve Asya’daki birçok halkı kölelikten kurtaran ve böylece enternasyonal misyonunu onurla yerine getiren hep o oldu. (Alkışlar)

“Büyük Anayurt Savaşı bir kez daha doğruladı ki, yurt adına yiğitlik, Sovyet askerlerinin savaşta eylem kuralıdır. İnsanlık ve cephede gösterdikleri yiğitlik için 11 binden fazla kişi Sovyetler Birliği Kahramanı oldu. Milyonlarca savaşçı nişanlar ve madalyalarla donatıldı. Hemen 11 bin savaş nişanı birliklerin, bölüklerin ve savaş gemilerinin sancaklarını süsledi.

“Aleksandr Matrasov ve Nikolay Castello, Yuri Simirnof ve Aleksı Maresev, Aleksandr Pokrişkin ve İvan Kojedub, Zoyi

Arkası 7. Sayfada

Büyük Ekim Devrimi günlerinde Smolny’nin önü

Paris Komünü 107 yaşında

Tarihin ilk proletaryaya diktatörlüğü

Ayla Antepli

Lenin, Paris Komünü "Avrupa proletaryasına, sosyalist devrinin görevlerini somut olarak ortaya koymayı öğretti" (Toplu Yapıtlar İng. basım c.13, s.477) der. Bu sorunların en başta geleni ise hiç kuşkusuz erk sorunudur. Gerçekten de Komün'ün deneyimi, komünarların kanlarıyla yazılan destan, proletaryaya diktatörlüğünün gerekliliğini pratikte kanıtladı. Marksist-Leninist ideolojiyi yaşamda doğruladı. Yarım yüzyıla yaklaşan bir süre sonra silahlı Rus proletaryasının Oktobr utkusuyula bu kavram ilk kez başarıyla pratiğe geçirildi. Dünya proletaryasının ilk vatanı kazanılmış oldu.

4 Eylül 1870'de Paris emekçi halkı Cumhuriyeti ilan etti. Ancak, kurulan "Ulusal Savunma Hükümeti" finans aristokrasisinin, büyük burjuvazinin ve etkin burjuva cumhuriyetçilerinin elinde kaldı. Bu hükümet gerçek anlamıyla bir "ulusal ihanet" hükümetiydi.

Egemen sınıfların bu karşı-devrimci planı karşısında en büyük engel, Ulusal Muhafızlar örgütünde birleşmiş ve bu örgütün merkez komitesince yönetilen silahlı Paris işçileriydi. 18 Martta Thiers'in yönetimindeki "Ulusal Savunma Hükümeti", birliklerini, Ulusal Muhafızlar'ın toplarını ele geçirmek amacıyla Paris işçilerinin üzerine sürdü. Böylece tarihte ilk kez burjuva devleti, sermayenin emre karşı ulusal savaş makinası" (Marks ve Engels, Paris Komünü Üzerine, İng. basım, s.70) işlevini açıkça gördü. İşçiler bu girişim karşısında "Ulusal Savunma Hükümeti ni Paris'ten kovdular ve Komün'ü ilan ettiler.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

18 Mart tarihli manifesto-sunda Ulusal Muhafızlar Merkez Komitesi şöyle diyordu "Paris proletaryası, egemen sınıfların başarısızlıkları ve ihanetleri karşısında, yönetimi kendi eline alarak durumu kurtarma saatinin geldiğini anladı... yönetimi mekanizmasını ele geçirmek, kendini, kendi yazgısının efendisi olarak görmenin zorunlu bir görev ve mutlak bir hak olduğunu anladı"

"Ancak", Marks'in dediği gibi işçi sınıfı, hazır kurulu devlet mekanizmasını ele geçirip onu kendi amaçları yolunda tümetmekle kalamaz." (A.g.y. s.68) "...modern endüstrinin, emekle sermaye arasındaki sınıf uzlaşmazlığını geliştirmesi, genişlemesi ve yoğunlaşmasıyla birlikte devlet gücü, giderek daha büyük ölçüde sermayenin emek üzerinde ulusal erki, toplumsal kölelik için genel bir güç, sınıf despotizminin motoru karakterini aldı" (A.g.y. s.69) Engels'in de belirttiği gibi "Daha basından Komün, bir kez erki ele geçirmiş olan işçi sınıfının eski devlet aygıtıyla işini sürdüremeyeceğini kabul etmek zorunda kaldı. Haklı zaptedilmiş tek egemenliğini yitirmemek için bu işçi sınıfı bir yandan daha önce kendisine karşı kullanılmış olan tüm eski baskı aygıtını ortadan kaldırırken, öte yandan kendi savaylarına ve resmi görevlilerine karşı da kendini güvence altına alabilmek için, herhangi bir anda görevden el çekirebileme koşuluyla dağıtılıyordu. Daha birçok özellikleriyle, Komün, yenilikle sonuçlanmasına karşın tarihte ilk proletaryaya diktatörlüğüydü. Ve kanıtladı ki

"kitada gerçek her halk devriminin ön koşulu," "askersel bürokratik makınayı elden ele geçirmek değil, ezmektir." (A.g.y. s.284)

İÇ SAVAŞ

İç ve dış gericiliğin tüm girişimleri karşısında Ulusal Muhafızlar Merkez Komitesi saldırı değil de savunma tavrında ayak diretti. 18 Marttan sonra bile silâhsızlandırıp hapsedmek yerine Parisli gericilere geri çekilme olanağı verildi. Merkez Komite, Thiers'in açmış olduğu iç savaşı sürdürmede isteksizlik gösterdi. Anında Versailles'in üzerine yürüdü. Bir de üstelik 26 Martta karşı-devrimcilerle seçim platformundan yararlanma fırsatını verdi. (A.g.y. s.65) "Bir iç savaş başlatmama isteği budalalığıyla" diyor Marks, Komün Thiers'a karşı-devrimci güçleri toparlaması için zaman verdi.

Lenin, Komün'ün Dersleri adlı yapıtında şöyle diyor: Rus proletaryası "savaşın barışçı yöntemlerini gözardı etmemelidir bu yöntemler onun olağan, günlük çıkarlarına hizmet eder ve devrime hazırlık döneminde gereklidir - ancak, belirli koşullarda sınıf savaşımı silahlı çatışma ve iç savaş biçimlerini alır. Öyle zamanlar vardır ki, proletaryanın çıkarları, onun, düşmanlarını açık silahlı çatışmalarda acımasızca yoketmesini

gerektirir. Bu, ilk kez Komün'le Fransız proletaryasınca gösterilmiş ve Aralık ayaklanması Rus proletaryasınca ustaca yeniden kanıtlanmıştır" (Toplu Yapıtlar, İng. basım, c.13, s.478) 1905 devrimini izleyen dönem içinde Bolşevikler, "ağır ve sistematik çalışmalarıyla yığınları daha yüksek savaş biçimlerinin yığın eylemleri ve silahlı iç savaş - düzeyine ulaştırmak için eğittiler" (A.g.y, s.477).

TEK DEVRİMCİ SINIF

Paris Komünü, işçi sınıfının, tek devrimci sınıf olduğunu somutlaştıran ilk devrim oldu ve bunu zengin kapitalistler dışında orta sınıflar bile kabullendiler, diyordu Marks. Orta sınıflar Napolyoncu rejim tarafından ekonomik yıkıma uğratıldılar. Komün, tüm borçları silerek onları da kurtardı. Bunlar ve aynı zamanda Komün'ün Almanya'ya savaşı utkuyla sona erdireceğine inanan yurtseverler Komün'ü desteklediler. Hatta başlangıçta, monarşinin yeniden geri getirilmesinden korkan burjuva cumhuriyetçileri de Komün'ü desteklediler. Lenin bu konuda şöyle diyor: "yalnız işçiler Komün'e sonuna dek bağlı kaldılar. Burjuva cumhuriyetçileri ve küçük burjuvazi kısa bir süre sonra ayrılıp gittiler. Birincisi (burjuva cumhuriyetçiler - A.A.) devrimci sosyalistlerden, hareketin proleter karakterinden korktu, ikincisi de Komün'ün kaçınlması olarak yenileceğini görünce ayrılıp gitti" (Toplu Yapıtlar, İng. basım, c.17 s.140).

Komün, köylülere devrimci utkunun onların da "tek umudu" olduğunu gösterdi. Komün'ün utkusu onları, burjuvazinin ağır vergilerinden, jandarma ve valinin zulmünden, papazın aldatmacalarından kurtaracaktı. Karşı-devrimin en büyük korkusu ise, köylülerin ayaklanıp Komün'den yana geçmesiydi. Bu nedenle de, karşı-devrim, Ko-

CELLATLARIN DÖKTÜKLERİ KAN
KENDİLERİNİ BOĞACAK
BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN
KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK

mün'ün yanlışlarının kazandırdığı süreden yararlanarak Paris'i kuşattılar ve Komün'le diğer bölgelerin ilişkisini kestiler. Böylece büyük toprak sahipleri, borsa cambazları, fabrika sahipleri ve küçük büyük tüm sömürücüler köylüleri ve küçük burjuvaziye proletaryaya karşı çıkarıp Paris'in çevresinde çelik bir çember oluşturmayı başardılar.

ULUSLARARASI KARŞI-DEVRİM

Şehrin bir yarısı "Ulusal Savunma Hükümeti"nin işbirliği içinde olduğu Alman ordusunun işgali altındaydı. İç gericilik Bismarck'a, Paris'i işgal etmesi için davetiyeye göndermişti. Onlar, iç savaşı işgali ordunun kanatları altında sürdürdüler. Tarihte ilk kez birbiriyle savaşan iki ülke burjuvazisi devrimci proletaryayı ezme için elbirliği etmiş oldu.

Komün'ün yenilgisini izleyen kıyım Marks'ın 1. Enternasyonal'in 1870 Manifestosundaki uyarısının ne anlama geldiğini gösterdi: Proletaryaya artık hiçbir zaman çıkarlarını düşman sınıfların çıkarlarıyla birleştiremezdi. (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng.

basım, c.13, s.476). Ulusal savaşlar artık sınıf savaşını gizleme, erteleme amacından öteye geçmezdi.

YENİ AŞAMA

Komün, tarihte ilk kez olarak proleter hegemonyası, proletaryaya diktatörlüğü sorununu pratikte öne sürdü. Proletaryaya, devrimde iç savaşın yeri ve rolü, burjuvazinin gerici, karşı-devrimci karakteri ve burjuvaziyle proletaryaya arasında hiçbir ortak çıkarın söz konusu olmadığını üzerine unutulmayacak dersler kazandırdı.

Komün'ün derslerinin üzerine Büyük Oktobr Devriminin dersleri, koskoca bir sosyalist sistemin deneyimleri eklendi. Ve tüm bu dersler ve deneyimler yukarıdaki ilkelerin geçerliliğini tekrar tekrar kanıtladı. Bugün proletaryaya diktatörlüğünü, proletaryaya hegemonyasını yadsıyan revizyonistler, içi boş gerekçelerin ardında Marksizm-Leninizm karşı çıkmakla da kalmış olmuyor tarihsel gerçekleri de göz göre göre yadsımış oluyorlar.

DÜNYAYA BAKIŞ

SOSYAL-DEMOKRASİNİN "ANTI-FAŞİSTLİĞİ"

İngiltere'de ırkçılık ve faşist ideoloji her geçen gün yayılıyor. Örneğin, Amerika'daki faşist örgütlerden Ku-Klux-Klan'ın lideri David Duke'un bundan bir hafta önce, sınırdan geçmesi yasaklandığı halde İngiltere'ye elini kolunu sallaya sallaya girmiş olması. Polisin sözde aradığı Duke, İngiltere'ye yalnız girmekle kalmadı. İngiltere'de basın kampanyası düzenledi, gazetelerde boy boy fotoğrafları çıktı, radyoda, televizyonda konuştu. Tüm bunlar iktidarda İngiliz İşçi Partisi varken oluyor.

TARİHSEL UZLAŞMA MI? ALDATMACA MI?

İtalya'da faşizm yıkıldığından beri işbaşına gelen 40. hükümet geçenlerde göreve başladı. Yeni hükümeti parlamentoda destekleyenlerin başında İtalyan Komünist Partisi geliyor. Genel Sekreter Berlinguer'e göre İKP'nin en önemli "başarısı" hükümeti oluşturan Hristiyan Demokrat Parti'deki "tutucu" öğelerin genletilmiş olması... Berlinguer, İtalya'da komünistlerin de rızası alınmadan hiç kimsenin hükümet kuramayacağını yine vurguladı. Lenin, bir yapıtında "Batıda ve Amerika'da işçi sınıfından destek alma-

yan hiçbir hükümet ayakta duramaz" der.

Ulkeyi bir uçtan öbür uca kaplayan ekonomik ve sosyal bunalımların yükünü de işçi sınıfının omuzlaması gerektiğini belirten Berlinguer, "Eğer İtalyan Komünist Partisi ulusal ve de yönetici bir güç olacaksa, ülkenin içinde bulunduğu krizden çıkması için en büyük güçlüklerin tümünü yüklenmelidir." dedi. Yaşam sürekli Leninizmi kanıtıyor. Ama bu böylesine kanıtlamaya ne denir?

İTALYANIN EN BÜYÜK SENDİKA FEDERASYONU DSF'NDAN AYRILYOR

5 milyona yakın üyesiyle İtalyan Genel İş Federasyonu (CGIL) İtalya'nın en büyük işçi sendikaları Federasyonu olup, yönetiminde İtalyan Komünist Partisi'nin üyeleri vardır.

Geçtiğimiz günlerde toplanan Federasyon Genel Konseyi'nde oybirliğiyle Dünya Sendikalar Federasyonundan ayrılma kararı alındı. Karar tasarısını CGIL'nin yardımcı sekreterlerinden Aldo Bonacini önerdi. Bonacini buna gerekçe olarak İtalyan sendikal hareketinin isteklerinin, ruhunun DSF'ninkilerle hiç uyuşmadığını belirtti.

Eh! Komünist Partisi, Mark-

sizm-Leninizme inananların bile üye alındığı bir tartışma kulübü haline gelirse o zaman ne sınıf sendikacılığı kalır ne de uluslararası işçi sınıfının sendikal hareketiyle olan güçlü bağların anlamı.

SOARES VE IMF'İN DAYATTIKLARI

Emperyalizmin finans örgütü IMF ile anlaşmaya girmenin bir ülkeye nelere malolabileceği bugün Portekiz'de görülüyor.

IMF'nin vermeyi garanti ettiği 750 milyon dolarlık kredinin ilk 300 milyonu ABD tarafından mart başında Portekiz'e verildi. ABD heyetinin sözcüleri bunu "Portekiz'in geleceğine güven duydukları" için verdiklerini söylediler. Bu güven garantisi ise Portekiz halkının omuzlarına daha fazla yüklenip, devrimin geriye kalan kazanımlarını da elinden almaktan geçiyor.

Soares hükümetinin kalkınma stratejisi IMF kredileri ve Ortak Pazar'la birleşme hayalleri üzerine oluşturuldu. Yeni hükümet programında, emekçi halka işsizlikten, fiyat artışından ve ücret kısıtlamasından başka birşey yok. Gelgelelim büyük toprak sahiplerine ise devrimle ellerinden alınan toprakların tümü geri veriliyor. Özellikle güney Portekiz'deki kooperatifler ve kollektif çiftlikler

kapalıyor. Endüstrinin devletleştirilen kesiminde eskiden büyük hisse sahibi olanlara devletin ödeyeceği tazminat ise 85 milyar TL (bu miktar bugün Portekiz'de tedavülde olan paradan fazladır!)

Soares, hükümet edebilmek için Caetano diktatörlüğünün önde gelen faşistlerinin önderlik ettiği Sosyal ve Demokratik Merkez Partisiyle (CDS) koalisyon kurdu. Portekiz Komünist Partisi'ne ve diğer ilerici örgütlere silahlı saldırılar düzenleyen bu partiyle elele Soares, faşist kıpırdanışlara yeşil ışık yakıyor, ülkeyi giderek daha derin sosyal bunalımlara sürüklüyor.

İnsan ister istemez Ecevit hükümetini, IMF'nin Türkiye'ye verdiği krediyi düşünüyor. Sosyal demokrasisinin çıkmazı, değişik bir sahnede olmakla birlikte, aşağı yukarı aynı nitelikteki aktörlerin oynadıkları oyunlaria sergileniyor ülkemizde.

YORUMSUZ...

Fransa'da seçimler sırasında Paris duvarlarına asılan posterlerin en çarpıcılarından biri de Fransız Komünist Partisi'ninkiydi. Posterler aynen şöyle yazıyordu: "Ne Washington, ne Brüksel, ne Bonn ne de Moskova. Fransız politikası komünist bakanlar tarafından Fransa'da yapılacak..."

ATILIM'a bağış yap!

Atılım'a bağış gönüllüdür ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için gönüllü olduğu kadar zorunludur

İşçinin Sesi olarak açtığımız "Atılım'a bağış yap!" kampanyası büyük bir ilgiyle karşılandı. Kampanyamıza yurdumuzun dört bir köşesinden, Avrupa'dan,

İngiltere'den bağışlar gelmeye başladı. Kampanyamızın daha başlangıçta bu denli ilgiyle karşılanması kuşkusuz TKP'nin, Atılım'ın gittikçe artan etkinliği-

nin, saygınlığının bir sonucudur.

Atılım işçilerin, emekçilerin, devrimcilerin gazetesi. Bizim gazetemiz. Faşizme, emperyalizme, kapitalizme karşı savaşta, oportünizme maoizme karşı savaşta bayrağımız. Atılım bize devrim savaşımızda Lenincl doğru yolu gösteriyor.

Yurdumuzda devrim dalgası kabanyor. TKP bu kavgada, kapitan köprüsünde Bilen yoldaş, ustalıklı, tam yol ilerliyor. Devrim dalgası yığınları ayağa kaldırmış. Devrimci özveri yüksek. Devrimci özverimizi son kuruşumuza kadar Atılım'a akıtalım! Kurtuluş yolunu Atılım gösteriyor! Gazetemizi yığınsallaştıralım!

Yurdumuzdaki devrimci durum bizden yığınsal bir gazete

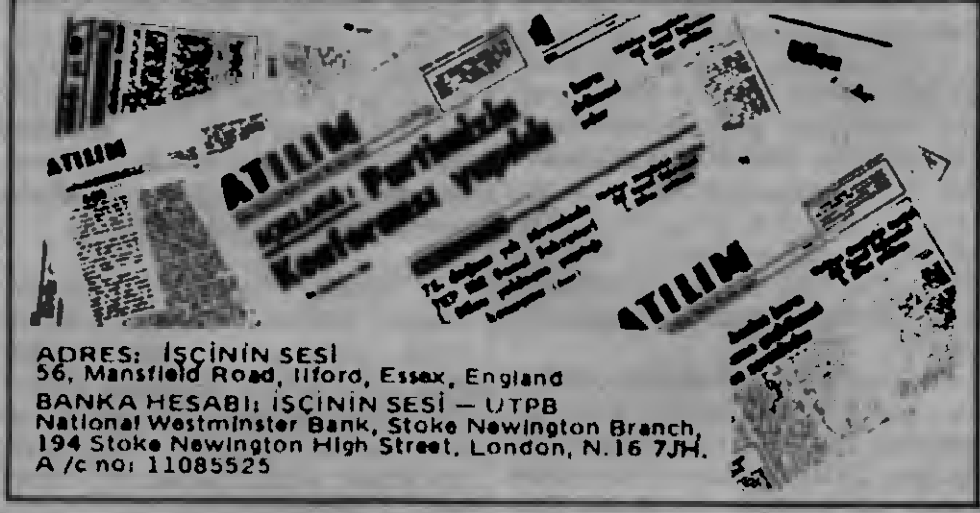
istiyor. Bu bizim devrime borcumuzdur. Yığınların devrimci özverisine dayanan kampanyamız yine devrimci-yaratıcı yöntemlerle sürecektir. "Atılım'a bağış yap!" kampanyası için yığınsal, yaratıcı eylemler düzenlemek gerekiyor.

TKP'yi yasaklayan, yığınlardan saklamaya çalışan burjuvazi elbet bu kampanyaya da set çekmeye çabalayacaktır. Devrimciler, ilericiler, kampanyaya katılan militanlara baskı terör uygulamaya çalışacaktır. Bu teröre en iyi yanıt daha da yığınsal bir kampanya olacaktır.

Bu kampanya burjuva kuy-

rukçuluğuyla, ödünlerle varıklarını sürdüren legalistlere, sağ oportünistlere de şamar gibi inecektir.

Kampanyaya yığınsal katılalım! Devrimci özveriyle yaptığımız bağışları devrimci yaratıcılıkla İşçinin Sesi'ne ulaştıralım! Burjuvaziye kaptırmadan, Avrupa'daki tanındıklar yoluyla, yurt dışına gidenlerle gönderelim! Yaratıcı yöntemler bulalım. Atılım'ımıza bağışlanmızı ulaştıralım. unutmayalım, Atılım'a bağış gönüllüdür, ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için zorunludur.

ADRES: İŞÇİNİN SESİ
56, Mansfield Road, Ilford, Essex, England
BANKA HESABI: İŞÇİNİN SESİ - UTPB
National Westminster Bank, Stoke Newington Branch,
194 Stoke Newington High Street, London, N.16 7JH.
A/c no: 11085525

Garners Lokantalarında grev

Londra'nın çeşitli yörelerindeki Garners Steak House işyerlerinde, TGWU (Ulaştırma ve Genel İş Sendikası) tarafından sürdürülen grev 5. haftasına ulaştı. Patron 20 işyerinden 15'ini kapatarak 84 işçiyi işten attı. İşçiler sendikadan patron tarafından tanınması ve sendikal haklarını elde edebilme yolunda direnişlerini sürdürüyorlar. Açık kalan işyerleri önünde grev gözcülüğü yapıyorlar.

İTİB, başından beri bu greve destek verdi, grevci işçilerin yanında yer aldı. 50 kişiye varan gruplarla grev yerlerine giderek,

grev gözcülüğü yaptı. Birlikte "Savaşacağız, kazanacağız", "Bütün ülkelerin işçileri birleşsin" belgelerini haykırdı. Devrimci marşlar söyledi. Piccadilly ve çevresi bu marşlar ve belgilerle cınladı.

İTİB'in de katılımıyla böylesi coşkulu ve direngen biçimde süren grev kamuoyunda geniş bir ilgi ve destek yarattı. Bunun üzerine ITV televizyon ekibi 26 şubat sabahı grev gözcülerinin filmini çekti. Grev komitesiyle aynı gün öğleden sonra sendika binasında bir röportaj yaptı. Röportaj sırasında bir

İTİB üyesi İTİB'in grevi destekleme ve dayanışma eylemlerini örnekler vererek açıkladı. Grevin başanya ulaşması için tüm yabancı işçilerin birlik olarak omuz omuza savaşmasının gereğini vurguladı. Ayrıca diğer ilerci örgüt ve kuruluşları da grevi desteklemeye çağırdı. Program 11 martta televizyonda gösterildi.

İTİB İngiltere'deki işçilerin eylemlerinde, grevlerinde her zaman aktif destek vermiş, katılmıştır. Militanları böylesi savaşlarda pişerek geliştirmektedir.

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yaşasın Türk ve Kürt gençliğinin birliği

Ben Kürdistan'dan bir ilerci yurtsever olarak bunu size yazıyorum. Türkiye Kürdistan'daki Kürt gençleri "gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisinden hareket ediyor. Bunun için işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri korkuya kapılmaktadırlar. Biliyoruz ki devlet bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki baskı aracıdır. Kısaca egemen sınıfın baskı aracıdır. Silahlı polis de bunun parçasıdır.

Biz İlerici Yurtsever Gençlik gazetesi satarken polis, arkadaşımızı yakaladı ve karakola götürmeye çalıştı. O anda onun elindeki İlerici Yurtsever Genç-

lik gazetelerini aldım. Polis bu kez onu bırakıp beni yakaladı ve 1. Şube'ye götürdü. Yapılan aramada üzerimde Kürtçe marşlar buldular ve dayak attılar bana. 24 saat küçük bir göz odada tuttular. Polis İlerici Yurtsever gazetesinin yasak olmadığını bilmiyor mu? Biliyor, ama amaç bellidir. Amaç, İGD'li Kürt gençlerine baskı yapmaktır.

Polisin de, sapık akımların da bütün engellemelerine karşın Türkiye Kürdistanı'nda İYG gazetesini satacağız. Hiçbir güç İGD'nin Kürt gençler arasında gelişmesini engelleyemez. MIT İGD'ye ajan provokatör sokmaya çalışıyor. Ancak İGD'li arka-

daşların kararlı, disiplinli çalışmalarıyla tüm oyunlar boşa çıkarılmaktadır, çıkarılacaktır.

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın Türk ve Kürt gençliğinin birliği!

Yaşasın canımız kanımız örgütümüz İGD!

Ulusal baskıya son! Ulusal baskıya karşı savaş!

A.Ö. Diyarbakır

Weri geli dost u nas'an

Wein geli dost u nasan
Bigrin werin tevr u dasan
Em tev herin ser qısas'an

Ez karkerem tu cotkan
Em babin yek kı bı me kan

Wern geli dost u nas'an
Bigrin weing tevr u das'an
Em tev herin ser qısas'an

Partiyame re bervane
Karker u gundi birane

Wein geli dost u nas'an
Em tev herin tevr u das'an
em tev herin ser qısas'an

Partiyame re pervane
Karker u gundi birane

Wein geli dost u nas'an
Bigrin werin tevr u das'an
Em tev herin ser qısas'an

E. Bradost

Mektup

Haber verin Bilen Yoldaş'a!
Karayılanlardan, Şahibeylerden selâm var ona.

Yirmide hayata girdin
Suphi'yle bağrını açtın
Nazım'larla doldun taşın
Bu örgütlü savaşımı sen başlattın

Yirmi iki'de yasaklandın
Çekildin illegale,

Ardından geldi zor yıllar
Ve 73'te haykırdın. "ATILIM"

Toplandın 77'de o güzelim Konyam'da
Çizdin savaş yolumuzu,
Kutladın 57. doğuşunu
Ben de kutladım, kendi kendime
Okuyarak Üstügel'in yolunu

Girdik 78'e, yeniden bilindik! Burjuvaziye inat
Vermeye hazırız canımızı

Kıraacağız özgürlüğe vurulan zincirleri
Ve sana söz veriyor Türkiye İşçi Sınıfı

Birlikte kutlayacağız bu sene 1 Mayıs'ı
Ve ben genç bir emekçi,

Önümde beyaz bir burjuva duvarı
Elimde kızıl renkli boya kutusu
Dilimde Parti Marşı
Yazıyorum fırçamla,
"İŞÇİ SINIFININ PARTİSİNE ÖZGÜRLÜK"

Ömer Faruk
G.Antep

İŞÇİNİN SESİ'nin
bu sayısı 14.000 adet
basılmıştır

YTİB'in Maden-İş'e mesajı

Maden-İş sendikasının MESS'i dize getirmesi ve 8 aydır süren toplu grevi utkuyla sonuçlandırmasından sonra, İTİB üyesi Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği aşağıdaki mesajı Maden-İş'e göndermiştir.

Değerli Dostlar,

Emperyalizmi, yerli yabancı tekelleri, burjuvaziye ve ajanlarını canevinden vuran, Türkiye işçi hareketi tarihinin önemli olaylarından olan grevinizin utkuyla sonuçlandığını duyduk. Sınıf sendikacılığı bayrağını yükseklerde tutan, ulusal bağımsızlık, ileri demokrasi ve sosyalizmin savaşımında işçi sınıfımızın öncü ve yönetici rolünü pekiştiren Maden-İş'li yiğit öncü işçileri kutlarız.

Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurma savaşımımızda yeni utkular için yoldaşça selâmlarımızla!

Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği

Kuzey bölgesi 1 Mayıs komitesi kuruldu

İngiltere'deki Türkiyeli işçiler, ilericiler, devrimciler 1 Mayıs hazırlık çalışmalarını her geçen gün yoğunlaştırıyorlar. Son olarak Leeds Türkiyeli Öğrenciler Derneği, Manchester Üniversitesi Türk Öğrenci Derneği, Lancashire Türkiyeli İlericiler Birliği, Manchester Halkçı Devrimciler Birliği ve Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği, Kuzey Bölgesi 1 Mayıs Komitesi'ni kurular. Komite'nin 20 mart tarihli kuruluş duyurusunda şöyle deniyor:

"Dünya işçi ve emekçileri-

nin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'da Londra'da bir yürüyüş yapılacaktır. Bu eyleme en geniş katılımı sağlamak amacıyla İngiltere kuzey bölgesindeki, aşağıda adları bulunan örgütlerce bir komite kurulmuştur.

"1 Mayıs, ülkemizde faşizme, emperyalizme ve sömürüye karşı ilerci yurtsever güçlerin eylem ve savaş birliğinin güçlendirilmesinde bir adımdır.

"Yaşasın 1 Mayıs!

"Haydi hep birlikte 1 Mayıs'a!"

İŞÇİNİN SESİ 15 GÜNLÜK DEVRİMCI İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği
Yazışma Adresi 56 Mansfield Rd., Ilford, Essex, England
Masrafı 15p Yıllık Abone £6 (sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı Anvli Printers Ltd (T.U.)